

طراحی کنترل مدل لغزشی برای سیستم‌های کنترل تصادفی دارای اطلاعات ازدست‌رفته

مهندی اشرفی بافقی^۱، علی دلاور خلفی^۲

^۱دانشجوی دوره دکتری کنترل و بهینه‌سازی، گروه ریاضی کاربردی، دانشگاه یزد، Mahdiashrafi@gmail.com

^۲دانشیار، دانشکده علوم ریاضی، گروه ریاضی کاربردی، دانشگاه یزد، Delavarkh@yazd.ac.ir

دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۰۱ | پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۱۳ | ویرایش اول: ۱۳۹۷/۰۴/۲۷ | ویرایش دوم: ۱۳۹۷/۰۶/۰۶

چکیده: در این مقاله طراحی یک کنترل مدل لغزشی برای سیستم‌های تصادفی با اطلاعات ازدست‌رفته را مورد بررسی قرار می‌دهیم. فرض بر این است که یک ارتباط شبکه‌ای در جریان فیدبک سیستم وجود دارد و ممکن است بخشی از اطلاعات در هنگام انتقال از دست برود. نوآوری این مقاله در ارایه یک روش جدید با عملکرد مناسب‌تر است، برای این منظور ابتدا یک روش تخمینی برای جبران اطلاعات ازدست‌رفته در نظر می‌گیریم. سپس یک سطح لغزشی انتگرالی را تعریف کرده، کنترل گر سطح لغزشی را طراحی می‌کنیم. به کمک روش لیاپونوف نشان خواهیم داد این روش (با تقریب مربعی) پایدار خواهد بود. در پایان مثال عددی و نتایج شبیه‌سازی انجام شده به کمک نرم‌افزار متلب، پایداری و مؤثر بودن روش ارائه شده را تائید می‌کنند.

کلمات کلیدی: کنترل مدل لغزشی، اطلاعات ازدست‌رفته، سیستم‌های گسته زمان، پایداری لیاپونوف

Design of Sliding mode control for stochastic systems subject to packet losses

Mahdi Ashrafi Bafghi and Ali Delavarkhalafi

Abstract: In this paper, we examine the design of a sliding mode control for stochastic systems with data packet losses. It is assumed that there is a network connection in the system's feedback loop and that part of the information may be lost during transmission. The innovation of this paper is to present a new method with better performance. In this paper, we first consider an estimated method to compensate for lost data. Then we define an integral sliding surface and design the slider surface controller. Using the Lyapunov method, we will show that this method (with square approximation) will be stable. In the end, numerical examples and simulation results with the help of the content software confirm the sustainability and effectiveness of the proposed method.

Keywords: sliding mode control (SMC), data packet losses (DPL), Discrete-time system, lyapunov method.

۱- مقدمه:

ردگیری شده به سمت این سطح لغزشی (به صورت تقریب مربعی) می‌کرده و روی این سطح باقی می‌ماند تا به سمت صفر میل کنند به عبارت دیگر به کمک تابع لیپانوف پایداری مربعی این روش را اثبات خواهیم کرد. در بخش آخر نیز یک مثال عددی به همراه نتایج حاصل از شبیه‌سازی انجام شده به کمک جعبه‌آبزار *LMILAB* نرم‌افزار متلب موارد ذکر شده در این مقاله را تأیید می‌کند.

توجه: در این مقاله از نمادهای استاندارد زیر برای بیان مفاهیم استفاده شده است:

||| نشان‌دهنده نرم اقليدسی برای یک بردار است. برای ماتریس حقیقی مقدار $M > 0$ به معنای این است که M متقارن و معین مثبت است. I . ماتریس همانی با ابعاد مناسب است و $*'$ در ماتریس‌های بلوکی متقارن برای جلوگیری از تکرار جملات بر اساس تقارن φ ، یک فضای احتمال با فضای نمونه φ ، استفاده شده است. σ -جبر F و اندازه تصادفی pr و $\{\cdot\}$ عملگر امید ریاضی متناظر با این فضای احتمال است. همچنین فرض شده است که ماتریس‌هایی که ابعاد آن‌ها به صورت مشخص ذکر نشده است دارای ابعاد مناسب هستند.

۲- بیان مسئله و فرمول‌بندی آن

سیستم گستته زمانی زیر را در نظر بگیرید:

$$x(k+1) = (A + \Delta A(k))x(k) + B(u(k) + f(x(k), k)) \quad (1)$$

که در آن $x(k) \in R^n$ بردار حالت، $u(k) \in R^m$ بردار کنترل و $A \in R^{nm}$ و $B \in R^{nm}$ ماتریس‌های ثابت مشخصی هستند. $\Delta A(k) = EF(k)H$ که در آن $E \in R^{nT}$ و $H \in R^{mT}$ ماتریس‌های معلومی هستند و ماتریس معجهول $F(k)F(k)^T \leq I$, $\forall k \geq 1$ در شرط $F(k)F(k)^T \leq I$, $\forall k \geq 1$ صدق می‌کند. $f(x(k), k)$ یک انتشار بیرونی با کران معلوم است. بدون کاستن از کلیت فرض می‌کنیم B یک ماتریس با رتبه کامل ستونی است.

در این مقاله فرض می‌کنیم فرایند از دست رفتن اطلاعات از یک توزیع برنولی با پارامتر $1 - \bar{\theta} \leq \bar{\theta} \leq 0$ پیروی می‌کند یعنی:

$$pr\{\theta = 1\} = \bar{\theta}, pr\{\theta = 0\} = 1 - \bar{\theta} \quad (2)$$

که در آن $\bar{\theta}$ به میزان احتمال از دست دادن اطلاعات اشاره می‌کند و فرض می‌شود که $\bar{\theta} \neq 1$.

برای جبران اطلاعات ازدست‌رفته، تابع تخمین زیر را که جبران کننده^۳ نامیده می‌شود معرفی می‌کنیم:

$$x_s(k) = \begin{cases} x(k), & \text{data packet is received successfully} \\ x(k-1), & \text{data packet is loss} \end{cases} \quad (3)$$

همچنین می‌توان آن را به فرم زیر نمایش داد:

در چند دهه اخیر، روش کنترل مدل لغزشی (*SMC*) به سبب کاربردهای فراوان در سیستم‌های خطی و غیرخطی مورد توجه محققان قرار گرفته است. این روش کاربردهای زیادی در زمینه های سیستم‌های مهندسی، سیستم‌های عدم قطعیت [۱و۲]، سیستم‌های پرش مارکوف [۳]، سیستم‌های تأخیر زمانی [۴-۶] و سیستم‌های چند درودی و چند خروجی [۷] دارد. ایده اصلی این روش طراحی یک سطح لغزشی است که با استفاده از یک قانون کنترل مناسب حالت‌های سیستم به روی این سطح همگرا می‌شوند و روی این سطح باقی مانده و به سمت صفر میل می‌کنند [۸]. در سال‌های اخیر پیشرفت‌های زیادی در خصوص کنترل مدل لغزشی بر روی سیستم‌های مختلف انجام شده است. البته قبل ذکر است، در بیشتر موارد فرض بر این است که سیگنال‌های سیستم با موقوفیت توسط کنترل گر یا محرك دریافت می‌شوند و روش کنترل مدل لغزشی به کار گرفته می‌شود؛ و اگر فرایند از دست رفتن اطلاعات (*DPL*)^۲ رخ دهد دیگر این روش‌ها مناسب نخواهند بود. از سوی دیگر با توسعه شبکه‌های کامپیوتري و فن آوري به علت هزينه کمتر، نصب ساده‌تر و سرعت بالاتر انتقال اطلاعات در اين شبکه‌ها، بيشتر اطلاعات از طريق شبکه‌های مشکلات مانند تأخير انتقال يا از دست رفتن اطلاعات در حلقة‌های کنترل برخني مراجعي [۱۴-۹] و [۶] و [۱۷-۱۵] به اين مبحث پرداخته‌اند. با توجه به مباحث فوق اهميت طراحی کنترل گر برای سیستم‌های شامل (*DPL*) مشخص می‌شود.

يو انگ نيو و همکاران در [۱۹] يك کنترل گر برای سیستم‌های دارای (*DPL*) در حالت عادي و تینگانگ و همکاران در مرجع [۲۰] يك کنترل گر برای سیستم‌های دارای (*DPL*) همراه با نويز ارائه کرده‌اند. نوآوري اين مقاله، ارایه روش جديده در مقایسه با روش ارایه شده در مرجع [۱۹] می باشد که دارای عملکرد بهتری است و اين موضوع در مثال نيز نشان داده شده است. همچنین پايداري روش اصلاح شده بصورت ساده تری از مقاله [۱۹] اثبات گردیده است. در اين مقاله سیستم ارائه شده در مرجع [۱۹] را مدنظر قرار داده و يك کنترل گر مدل لغزشی جديده برای آن پيشههاد می کنیم که روند اثبات و پياده‌سازی ساده‌تری دارد ضمن اينکه نتایج شبیه‌سازی نشان می‌دهد روش جديده سرعت همگرائي بالاتری دارد.

در اين نوشتار، ابتدا يك روش تخميني برای برطرف کردن معضل (*DPL*) در زمان انتقال اطلاعات به کنترل گر ارائه می‌کنیم. سپس يك سطح لغزشی که شامل (*DPL*) است را معرفی کرده با استفاده از روش لیپانوف همگرائي اين سطح را موردنرسی قرار می‌دهيم. نشان خواهيم داد با استفاده از قانون کنترل مدل لغزشی ارائه شده سیگنال‌های

**Sliding Mode control^۱
Data packet losses^۲**

$$\bar{A} = B(GB)^{-1}G(A + \Delta A) \quad \text{و} \quad \emptyset = \frac{\bar{\theta}}{(1-\bar{\theta})}$$

$$x_s(k) = (1 - \bar{\theta})x(k) + \bar{\theta}x(k-1) \quad (4)$$

لم ۱-۲۱: برای هر بردار دلخواه a و b و ماتریس $0 > X$ از ابعاد مناسب داریم:

$$a^T b + b^T a \leq a^T X a + b^T X b \quad (13)$$

لم ۱-۲۲: فرض کنید ماتریس‌های F و E و H ماتریس‌های حقیقی با ابعاد مناسب باشند و $(t^T F(t) \leq I)$ در شرط $F(t) \leq I$ صدق کند. در اینصورت برای هر ماتریس حقیقی و متقارن Q داریم:

$$Q + EF(t)H + H^T F(t)^T E < 0 \quad (14)$$

اگر و تنها اگر اسکالر $\varepsilon > 0$ وجود داشته باشد بطوریکه

$$Q + \varepsilon EE^T + \varepsilon^{-1} H^T H < 0$$

لم ۱-۳ (متهم شور): فرض کنید ماتریس‌های Ω_1 و Ω_2 و Ω_3 . ماتریس‌های حقیقی با ابعاد مناسب باشند و $\Omega_2 = \Omega_1^T$ و $\Omega_1 > 0$ و $\Omega_3 > 0$. در اینصورت $\Omega_1 + \Omega_3 \Omega_2 \Omega_3^T < 0$ اگر و تنها اگر

$$\begin{bmatrix} \Omega_1 & \Omega_3 \\ \Omega_3^T & -\Omega_2^{-1} \end{bmatrix} < 0 \quad (15)$$

تعریف ۱-۱۹: (پایدار مجانی مربعی)

برای سیستم تصادفی (۱) فرض کنید $(k) \tilde{x}$ یک جواب معادله با نقطه اولیه $(0) \tilde{x}$ باشد در اینصورت اگر $\alpha > 0$ و $\tau \in (0, 1)$ وجود داشته باشد بطوریکه

$$\varepsilon \{ \| \tilde{x}(k) \|^2 \} \leq \alpha \tau^k \varepsilon \{ \| \tilde{x}(0) \|^2 \} \quad (16)$$

گوییم سیستم تصادفی (۱) بصورت مجانی پایدار است.

قضیه ۱-۱- سیستم (۱) با DPL (۲) و سطح لغزشی (۵) را درنظر بگیرید. اگر $\varepsilon > 0$ و ماتریس‌های متقارن و معین مثبت و P و Q وجود داشته باشند که در نامساوی‌های ماتریسی زیر صدق کنند آنگاه دینامیک مدل لغزشی (۱۲) با $G = B^T P$ بصورت مجانی پایدار است.

$$\begin{bmatrix} -Q & \emptyset A^T G^T \\ \emptyset G A & -G B \end{bmatrix} < 0 \quad (17)$$

$$\begin{bmatrix} -P + Q + \varepsilon H H^T & * & * & * \\ A^T P & -P & * & * \\ A^T P B & 0 & E^T P B & * \\ P E & 0 & 0 & -\varepsilon I \end{bmatrix} < 0 \quad (18)$$

۳- طراحی کنترل مدل لغزشی در حالت DPL

تابع مدل لغزشی گستته زمانی را به صورت زیر تعریف می‌کیم:

$$s(k) = (1 - \bar{\theta})Gx(k) + \bar{\theta}GAx(k-1) \quad (5)$$

که در آن $\bar{\theta}$ در (۲) تعریف شده است و G یک ماتریس با ابعاد مناسب است که بعداً به گونه‌ای محاسبه می‌شود که GB وارون پذیر باشد. می‌دانیم تابع مدل لغزشی باید در رابطه زیر صدق کند:

$$s(k+1) = s(k) = 0, \forall k \geq k^* \quad (6)$$

که در آن k^* یک مقدار ثابت مثبت است.

بنابراین وقتی که ردگیری سیستم حالت روی این سطح مدل لغزشی قرار می‌گیرد قانون کنترل معادل با استفاده از (۱)، (۵) و (۶) به صورت زیر به دست می‌آید:

از (۵) و (۶) داریم:

$$0 = s(k+1) = (1 - \bar{\theta})Gx(k+1) + \bar{\theta}GAx(k-1) \quad (7)$$

با قرار دادن (۷) از (۱) در رابطه بالا خواهیم داشت:

$$0 = (1 - \bar{\theta})G[(A + \Delta A(k))x(k) + B(u(k) + f(x(k), k))] + \bar{\theta}GAx(k-1) \quad (8)$$

درنتیجه قانون کنترل (k) برابر است با:

$$u(k) = -\frac{1}{(1-\bar{\theta})}(GB)^{-1}[(1 - \bar{\theta})G(A + \Delta A(k))x(k) + \bar{\theta}GAx(k-1)] - f(x(k), k) \quad (9)$$

با قرار دادن رابطه (۹) در (۱) معادله دینامیکی سطح لغزشی $s(k) = 0$ به صورت زیر خواهد بود:

$$x(k+1) = (A + \Delta A(k))x(k) + B(u(k) + f(x(k), k)) \quad (10)$$

$$\begin{aligned} &= (A + \Delta A(k))x(k) \\ &+ B \left[-\frac{1}{(1-\bar{\theta})}(GB)^{-1}[(1 - \bar{\theta})G(A + \Delta A(k))x(k) + \bar{\theta}GAx(k-1)] \right. \\ &\quad \left. - f(x(k), k) + f(x(k), k) \right] \end{aligned} \quad (11)$$

به عبارت ساده‌تر:

$$x(k+1) = (A + \Delta A(k) - \bar{A})x(k) - \emptyset B(GB)^{-1}GAx(k-1) \quad (12)$$

(۱۸) معادل هستند. پس با توجه به قضیه پایداری لیپانوف می‌توان نتیجه گرفت که اگر ماتریس‌های مثبت معین $P > 0$ و $Q > 0$ و اسکالر $\epsilon > 0$ وجود داشته باشد که در روابط (۱۷) و (۱۸) صدق کنند سیستم دینامیکی (۱۰) با $G = B^T P$ به صورت مجانبی پایدار خواهد بود.

۴- شبیه‌سازی و مثال‌های عددی

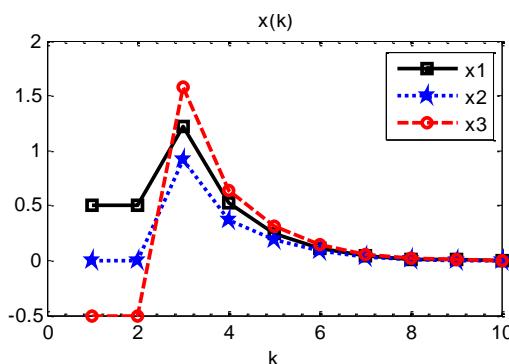
مثال ۱: [۱۹] سیستم (۱) را با ماتریس‌های زیر در نظر بگیرید:

$$A = \begin{bmatrix} -0.1 & 0 & 0.1 \\ 0.1 & 0.3 & -0.2 \\ 0.3 & 0.1 & -0.2 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 1.3 & 2.1 \\ 0.8 & 0.4 \\ 1.3 & 2.4 \end{bmatrix}$$

$$f(x(k)) = \begin{bmatrix} 0.6|x_1(k)x_2(k)|^{1/2} \\ 0.5x_1(k) \end{bmatrix}$$

همچنین فرض کنید: $\bar{\theta} = 0.2$, $F(t) = 0.2 \sin(k)$

از حل نامعادلات ماتریسی (۱۷) و (۱۸) با استفاده از جعبه‌ابزار *LMILAB* در نرم‌افزار متلب قانون کنترل (۱۰) و نقطه اولیه $x(0) = [0.5 \ 0 \ -0.5]^T$ نتایج شبیه‌سازی برای بردار حالت به صورت زیر است.

شکل ۱: مسیرهای بردار حالت $x(k)$

شکل (۱) نشان می‌دهد الگوریتم پس از هفت مرحله به سطح صفر رسیده و در آن پایدار باقی می‌ماند. شایان ذکر است این مثال در مرجع [۱۹] با روش ارائه شده در آن مرجع پس از ۲۰ تکرار به نتیجه می‌رسد اما در روش ارائه شده در این مقاله پس از هفت تکرار به نتیجه رسیده است. جدول‌های زیر خروجی‌های هر دو شبیه‌سازی را با استفاده از جعبه‌ابزار *LMILAB* در برنامه متلب نمایش می‌دهد.

N	$x_1(k)$	$x_2(k)$	$x_3(k)$
0	0.5	0.0	-0.5
5	-0.006	-0.0017	0.0132
7	0.0000	0.0000	0.0000

جدول ۱: بردار حالت برای مثال ۱ با روش پیشنهادی

اثبات قضیه ۱- برای اثبات از قضیه پایداری لیپانوف استفاده خواهیم کرد. تابع لیپانوف زیر را برای سیستم (۱۲) در نظر بگیرید:

$$V(\tau(k)) = x(k)^T Px(k) + x(k-1)^T Qx(k-1) \quad (۱۹)$$

که در آن $\tau(k) = [x(k)^T, x(k-1)^T]^T$ با جایگزین کردن $G = B^T P$ در (۱۲) داریم:

$$\begin{aligned} \Delta V(\tau(k)) &= V(\tau(k+1)) - V(\tau(k)) \\ &= x(k)^T [A + \Delta A - \bar{\Delta A}]^T P [A + \Delta A(k) - \bar{\Delta A}] x(k) - 2\theta x(k)^T [A + \Delta A] P B (GB)^{-1} G A x(k-1) + 2\theta x(k)^T [A + \Delta A] G^T (GB)^{-1} G A x(k-1) + \theta^2 x(k-1)^T A^T G^T (GB)^{-1} G A x(k-1) + x(k)^T Q x(k) - x(k)^T P x(k) - x(k-1)^T Q x(k-1) \end{aligned} \quad (۲۰)$$

از طرف دیگر با قرار دادن $\bar{\Delta A} = B(GB)^{-1}G(A + \Delta A)$ داریم:

$$\begin{aligned} &[A + \Delta A - \bar{\Delta A}]^T P [A + \Delta A(k) - \bar{\Delta A}] \\ &\leq [A + \Delta A]^T P [A + \Delta A] - [A + \Delta A]^T P \bar{\Delta A} - \bar{\Delta A}^T P [A + \Delta A] + \bar{\Delta A}^T P \bar{\Delta A} \\ &= [A + \Delta A]^T P [A + \Delta A] - [A + \Delta A]^T P B (GB)^{-1} G [A + \Delta A] \\ &- [A + \Delta A]^T G^T (GB)^{-1} B^T P [A + \Delta A] \\ &+ [A + \Delta A]^T G^T (GB)^{-1} B^T P B (GB)^{-1} G [A + \Delta A] \end{aligned} \quad (۲۱)$$

با توجه به $G = B^T P$ داریم:

$$\begin{aligned} &[A + \Delta A - \bar{\Delta A}]^T P [A + \Delta A(k) - \bar{\Delta A}] \\ &\leq [A + \Delta A]^T P [A + \Delta A] - [A + \Delta A]^T P G^T (GB)^{-1} G [A + \Delta A] \end{aligned} \quad (۲۲)$$

با قرار دادن نامساوی‌های (۲۰) و (۲۲) در (۲۰) داریم:

$$\begin{aligned} \Delta V(\tau(k)) &\leq x(k)^T [A + \Delta A - \bar{\Delta A}]^T P [A + \Delta A(k) - \bar{\Delta A}] x(k) - x(k)^T Q x(k) - x(k)^T P x(k) + \theta^2 x(k-1)^T [A^T G^T (GB)^{-1} G A] x(k-1) - x(k-1)^T Q x(k-1) \end{aligned} \quad (۲۳)$$

و به عبارت دیگر:

$$\Delta V(\tau(k)) \leq \tau(k)^T M \tau(k) \quad (۲۴)$$

که در آن $M = diag\{\theta_1, \theta_2\}$

$$\theta_1 = [A + \Delta A]^T P [A + \Delta A] - [A + \Delta A]^T P B (GB)^{-1} G [A + \Delta A] + Q - P \quad (۲۵)$$

و

$$\theta_2 = \theta^2 [A^T G^T (GB)^{-1} G A] - Q \quad (۲۶)$$

واضح است که اگر $\theta_1 < 0$ و $\theta_2 < 0$ آنگاه $\Delta V(\tau(k)) < 0$ خواهیم داشت: و برای $\tau(k) \neq 0$

با توجه به لم ۳ (متهم شور) برقراری شرط‌های $\theta_1 < 0$ و $\theta_2 < 0$ به ترتیب با برقراری نامساوی‌های ماتریسی خطی (۱۷) و

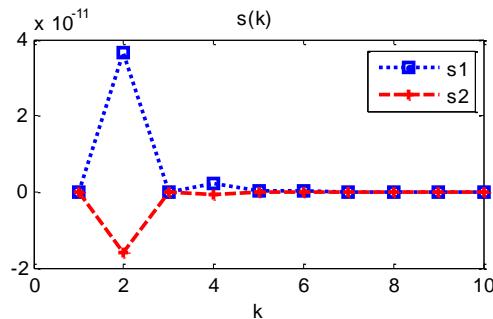
- [3] B .chen, Y . Niu, Y. Zou," Sliding mode control for stochastic Markovian jumping systems subject to successive packet losses", Journal of the Franklin institute ,Vol.351, pp 2169–2184, 2014
- [4] L. Wu and J. Lam, "Sliding mode control of switched hybrid systems with time-varying delay," Int. J. Adaptive Control Signal Processing, vol. 22, pp. 909–931, 2008.
- [5] L. Wu and W. Zheng, "Passivity-based sliding mode control of uncertain singular time-delay systems," Automatica, vol. 45, pp. 2120–2127, 2009.
- [6] S. Janardanan and B. Bandyopadhyay, "Discrete-time output feedback sliding mode control for time-delay systems with uncertainty," International Conference on Control Applications, Taipei, Taiwan, September 2-4, vol .2 , pp. 1358-1364,2004
- [7] X. Chen, "Adaptive sliding mode control for discrete-time multi-input multi-output systems," Automatica, vol. 42, pp. 427–435, 2006.
- [8] K. Abidi, J.-X. Xu, and X. Yu, "On the discrete-time integral sliding-mode control," IEEE Transactions on Automatic Control, vol. 52, no. 4, pp. 709–715, Apr. 2007
- [9] F. Yang, Z. Wang, Y.S. Huang, M. Gani, "Robust H1 control with missing measurements and time delays", IEEE Transactions on Automatic Control Vol .52,pp 1666–1672 ,2007
- [10] F. Yang, Z. Wang, Y. S. Huang, and M. Gani, "Robust control with missing easurements and time delays," IEEE Transactions on Automatic Control,vol. 52, no. 9, pp. 1666–1672, Sep. 2007.
- [11] G. C. Walsh and H. Ye, "Scheduling of networked control systems", IEEE Control Syst. Mag., vol. 21, pp. 57–65, 2001.
- [12] H. Gao and T. Chen, "estimation for uncertain systems with limited communication capacity," IEEE Trans. Autom. Control, vol. 52, no. 11, pp. 2070–2084, Nov. 2007.
- [13] J. Xiong and J. Lam, "Stabilization of networked control systems with a logic ZOH," IEEE Transactions on Automatic Control, vol. 54, no. 2, pp. 358–363,Feb. 2009.
- [14] J. Xiong and J. Lam, "Stabilization of linear systems over networks with bounded packet loss," Automatica, vol. 43, pp. 80–87, 2007.
- [15] P. Seiler and P. Sengupta, "Analysis of communication losses in vehicle control problems", in Proc. Amer. Contr. Conf., Arlington, pp. 1491–1496, 2001.
- [16]W. Zhang, L. Yu, " Output feedback stabilization of networked control systems with packet dropouts", IEEE Transactions on Automatic Control Vol.52 , pp.1705–1710 ,2007

k	$x_1(k)$	$x_2(k)$	$x_3(k)$
0	0.5	0.0	-0.5
5	-0.10806	-0.03981	0.06524
10	0.00141	0.00038	-0.00110
15	-0.00002	0.000005	0.00001
20	0.00000	0.00000	0.00000

جدول ۲: بردار حالت برای مثال ۱ با روش مرجع [۱۹]

همان‌طور که در جدول شماره ۲ دیده می‌شود الگوریتم ارائه شده توسط یوانگ نیو و همکاران در مرجع [۱۹] در تکرار بیست به صفر رسیده است اما الگوریتم ارائه شده در این مقاله (جدول شماره ۱) در تکرار هفتم به صفر رسیده است.

در شکل ۲ نیز نمودار سطح مد لغزشی نشان داده شده است.

شکل ۲: مسیرهای متغیر مد لغزشی ($s(k)$)

نتیجه‌گیری:

در این مقاله یک روش جدید برای طراحی کنترل مدل لغزشی در حالت (DPL) طراحی و به کمک قضیه پایداری لیپاونوف همگرایی آن را اثبات کرده‌ایم. روند اثبات و شیوه محاسبه این کنترل‌گر در مقایسه با روش ارائه شده در مرجع [۱۹] ساده‌تر است ضمن اینکه هر دو الگوریتم توسط نویسنده‌گان مقاله توسط نرم‌افزار متلب پیاده‌سازی شده و نتایج به صورت مجزا در جداول های ۱ و ۲ بیان شده‌اند. مقایسه این دو جدول به خوبی نشان می‌دهد روش ارائه شده بسیار سریع‌تر از روش مذکور همگرا خواهد بود. همچنین نتایج شبیه‌سازی نشان می‌دهد الگوریتم پیشنهادی بعد از چند تکرار متناهی همگرا بوده و در مسائل عددی حل شده ، سریع‌تر از آن به صفر همگرا می‌شود.

مراجع:

- [1] Y. Niu and X. Wang, "Sliding mode control design for uncertain delay systems with partial actuator degradation," Int. J. Syst. Sci., vol. 40, pp. 403–409, 2009.
- [2] K.-C. Hsu, W.-Y. Wang, and P.-Z. Lin, "Sliding mode control for uncertain nonlinear systems with multiple inputs containing sector nonlinearities and deadzones," IEEE Trans. Syst., Man Cybern. B, vol. 34, no. 1, pp. 374–380, Feb. 2004.

[17] W. Zhang, M. S. Branicky, and S. M. Phillips, “Stability of networked control systems”, IEEE Control Syst. Mag., vol. 21, pp. 84–99, 2001.

[18] Z. Wang, D. W. C. Ho, F. Yang, and X. Liu, “Robust control for networked systems with random packet losses,” IEEE Trans. Syst., Man Cybern. B, vol. 37, no. 4, pp. 916–924, Aug. 2007.

[19] Y. Niu, D.W.C. Ho, “Design of sliding mode control subject to packet losses,” IEEE Transactions on Automatic Control, Vol.55, pp 2623–2628 , 2010.

[20] T. Jia, Y. Niu and Y. Zou “Sliding mode control for stochastic systems subject to packet losses,” An International Journal archive, Volume 217, December, 2012 Pages 117-126.

[۲۱]- خسرو خاندانی، جوهری طهماسبی، ”طراحی یک کنترلگر مد لغزشی برای سامانه‌های تصادفی کسری دارای تأخیر حالت“، مجله کنترل، جلد ۱۰، شماره ۲، تابستان ۹۵، صفحه ۱۳ الی ۲۲

[22] Boyd Stephen, Laurent El Ghaoui, Eric Feron and Venkataramanan Balakrishnan, “ Linear Matrix Inequalities in Systems and Control Theory”, Philadelphia, PA, USA, SIAM, 1994.